

ART DEL LLENGUATGE I DIVERSITAT LINGÜÍSTICA. DE R. JAKOBSON A L. TALMY I É. GLISSANT

ALÍCIA FUENTES-CALLE
alicia.fuentescale@gmail.com

Aquesta tesi s'interessa per l'activació poètica del llenguatge com a matèria primera de diverses manifestacions artístiques, al marge del focus estrictament literari. L'objectiu principal és situar l'art del llenguatge en la perspectiva de la diversitat lingüística. Explorem la hipòtesi que les manifestacions de l'art del llenguatge s'articulen al voltant de dos eixos: una dimensió lingüística activada poèticament (locus d'activació) / una ideologia lingüística latent. Un cop detectada la tendència de les manifestacions d'art del llenguatge a inscriure's en el marc referencial d'un sistema lingüístic únic, situem les consideracions anteriors en la perspectiva de la diversitat lingüística: - (Locus d'activació poètica) Presentem la coevolució dels *loci* de la funció poètica (referència, dixi, performativitat) amb els *loci* postulats per la teorització sobre diversitat lingüística; - (Ideologia lingüística) Presentem una breu síntesi històrica de l'aproximació a la diversitat lingüística i intercalem alguns exemples rellevants d'art del llenguatge que se'n deriven. En aquest punt tornem a valorar l'estat de la qüestió i identifiquem quin és el locus activat de manera predominant en l'art del llenguatge en context de diversitat lingüística, i quina concepció del llenguatge (aproximació a la diversitat lingüística) hi ha latent. A partir dels resultats d'aquesta valoració i de la identificació de vies que considerem poc explorades, presentem una proposta heurística en les dues direccions que marquen la recerca: Pel que fa al locus d'activació, proposem l'activació poètica/cerca de la poètica implícita d'un aparell teòric (Talmy 2000a). Pel que fa a la ideologia lingüística, activem l'aproximació d'Édouard Glissant ("le multilingüisme, un mode de l'imaginaire").

La inclinació per un determinat sentit de la poètica –la poètica implícita– ha deixat fora un espectre molt ampli de manifestacions possibles d'art del llenguatge. La tesi interpreta, en termes heurístics nous, un conjunt de dades i marcs teòrics i aporta hipòtesis i propostes de recerca i creació derivades. En particular: una perspectiva sobre l'art del llenguatge al marge del "prejudici literari"; i la identificació –experimentada en dues vies concretes– de dos paràmetres que articulen les manifestacions d'art del llenguatge.

ART OF LANGUAGE AND LINGUISTIC DIVERSITY. FROM R.JAKOBSON TO L.TALMY AND E.GLISSANT.

This thesis focuses on language as a medium of art and attempts to put the art of language in the perspective of linguistic diversity. The hypothesis is explored that the outputs of the art of language are generated through two parameters: (a) A linguistic dimension poetically activated (locus of poetic activation); (b) Latent linguistic ideology. After assessing the prevalence of by default monolingual activation, we reframe the above hypothesis in the context of linguistic diversity: (a') (locus of poetic activation) – An outline of how loci of poetic function (reference, deixis, performativity) coevolve with loci of linguistic diversity relevant from a Boasian perspective; (b') (linguistic ideology) A brief historical account of the approaches to linguistic diversity in relation with some manifestations of the art of language. After assessing the reach of (a') and (b'), a heuristic approach (to explore less charted waters in the art of language in linguistic diversity) is presented in two directions: (a) the experimental poetic activation of/ search of implicit poetics within a theoretical proposal (Talmy 2000a: 21-55); (b) the activation of E.Glissant's alternative approach to linguistic diversity ("*le multilingüisme, un mode de l'imaginaire*" / "*la présence des langues*").

Manifold aspects of art of language manifestations have necessarily been left aside. The thesis aims to make a contribution to a relatively uncharted area in both language and art research.